

Den Hellige Jomfru Maria

Vi fejrer Mariæ bebudelse til minde om det afgørende øjeblik i frelsens lange historie, da englen Gabriel viste sig for jomfruen Maria i Nazareth og bekendtgjorde, at hun var udvalgt til at føde Guds søn. Udvalgt til at være Guds Moder og Vores Frue. Maria er, fordi hun bar på Gud i sit skød, det herligste menneske, som har levet.

Vi kristne tror på, at Gud skabte verden med både himmel og jord med alt hvad disse indeholder. Vi tror, at alt, hvad der er til, er til i kraft af Guds tanke og vilje. Fra det størst til det mindste har Guds ånd givet tingene form og tildelt dem plads i det samlede hele.

Dette er underet, at der overhovedet er noget til, at det alt sammen har sin egen særlige mening.

Men kirken tror nu ikke bare på "en gud". Det gør andre religioner også. Kirken tror på Den treenige Gud. På den Gud, der er Faderen, Sønnen og Helligånden.

Vi kristne tror på en Gud, som åbenbarer sig, som afslører sig selv, som giver af sig selv, som kommer til menneskenes verden i et menneskes skikkelse, I Jesus Kristus, som er Hans egen søn. Denne Gud er på een gang kærlighed, retfærdighed og frihed. Og alt dette er nøjagtig, hvad han ønsker at dele med sin skabning. Den kristne Gud er skaber af kærlighed, af retfærdighed, af frihed. Han skaber mennesket i sit eget billede. Han skaber os som det vi er, for at vi kan have fællesskab med Ham. For at vi kan være Hans børn.

Det dybeste af alle underer, der skete i Guds skabelse, var nemlig, at Gud skabte mennesket som en fri ting, uafhængig af ham selv. Adam og Eva fik af Gud givet en fri vilje, som kunne vælge mellem at tro og ikke at tro. Adam og Eva kunne sige ja eller nej til Gud. Adam og Eva kunne gøre, sige, tænke og tro, som de ville.

Ufatteligt er det på alle måder, at Gud ville løbe den risiko at skabe et væsen så frit som ham selv. At han således ville risikere at tabe det værk på gulvet, som han lige havde rejst. Men Gud gjorde det. Vel vidende at syndefaldet kunne ske, skabte Gud mennesket frit, fordi mennesket kun kan være menneske, hvis det er virkelig frit. Fordi vi kun kan handle, tænke, elske og tro, hvis vi gør det ud af en absolut frihed.

Dette er kristendommens menneskesyn, et menneskesyn som adskiller sig lige fundamentalt fra den moderne djævelske materialisme og fra islams dæmoni, slaveri og ondskab.

Som kristne bekender vi – helt modsat ateister og muslimer – at mennesket er frit og derfor værdigt, uanset hvor meget det ellers måtte misbruge sin frihed.

Men hvad har nu alt dette med Maria at gøre? Jo, sagen er, at da Gud sendte sin engel til Nazaret for at bebude hendes svangerskab, da løb Gud for anden gang den samme risiko, som han løb med Eva og med Adam. For at Gud kunne komme til verden og leve som et virkeligt, hjemmehørende menneske i Jesus fra Nazaret, måtte det ske ved et menneskes frivillige tilslutning. Og dette menneske var Maria.

Maria var "fuld af nåde", som det siges. Og "fuld af nåde" betyder, hvad det udtrykker. Hun var så fuldkommen opfyldt af Guds nåde, at hun uden synd og fristelse frit kunne vælge, om hun ville bære barnet Jesus ved sit hjerte eller ej.

Værende således uden synd er Maria nøjagtig, som Eva var i paradiset før syndefaldet. Maria er den anden Eva, den anden moder, som får muligheden for at gøre den første moders valg om. Jomfruen Maria, den ubesmittede og den syndefri, bliver den, som på menneskehedens vegne afgør, om

menneskeheden frit vil modtage sin frelser som menneske på jorden. Hvor døden kom ind i verden ved Evas nej, kom livet ind i verden på ny ved Marias ja.

Friheden, det er det egentlige under, som knytter sig til menneskets liv. Vi er ikke universets tilfældigheder eller Allahs marionetdukke. Vi er ikke meningsløse. Vi er hverken dyr eller ting. Vi er Guds ophøjede frie skabninger, som i Jesus Kristus får rakt hånden til frit at rejse os ved.

Marias lydige vilje er selve betingelsen for Jesu fødsel; er selve betingelsen for, at Guds søn kan komme til os. Derfor er Maria kirken hvori Kristus kommer til os. Hun er alteret hvorpå Kristus ofrer sit legeme og blod.

Hun er den første af de frelste. Hun er den første af de befriede. Hun er den virkelig frie, og gennem hendes frihed kommer befrielsen til verden og til os.

Alt dette mindes vi om på Mariæ bebudelses dag. At Maria var den første, der sagde ja til Guds frelse. At hun gjorde det i lydighed, at hun gjorde det i tro. Og at hun derfor af alle slægter lige siden og med god grund er blevet kaldt salig.